

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ทำการค้นคว้าเอกสารและการศึกษาที่เกี่ยวข้อง โดยขอนำเสนอเป็น 4 ส่วนดังนี้

1. คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
2. การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา
3. ระบบและกลไกประกันคุณภาพคณภาพเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
4. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.1 คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ได้กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในด้านวิชาการและวิชาชีพ
2. ใช้ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศได้ดี
3. มีความรู้ ความเข้าใจ และสำนึกร่วมคุณค่าของท้องถิ่น
4. ประยุกต์ความรู้ไปพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้
5. มีคุณธรรม จริยธรรม ขยัน ซื่อสัตย์ ออดทน
6. มีทักษะในวิชาชีพ การคิดเชิงสร้างสรรค์ และแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง

2.2 การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา

ความหมายและความสำคัญของการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา ใน การศึกษาเกี่ยวกับการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา ได้มีผู้ให้ความสำคัญและให้ความหมายไว้ ดังนี้

Clifford (อ้างใน จันทิมา โภษจนาท, 2554) อธิบายว่า การติดตามผล (follow-up Study) เป็นการบริการที่จะให้ได้ข่าวสารจากนักเรียน นักศึกษาเก่าเพื่อเตรียมนักเรียน นักศึกษาใหม่ต่อไป ส่วน Stoops and Wahlgquist (ธีระ ทองยิ่สุ่น, 2530) ให้ความหมายของการติดตามว่า เป็นการตรวจสอบโปรแกรมการเรียน การสอนของสถานศึกษา ภายหลังจากที่นักเรียนได้สิ้นสุดประสบการณ์ ในโรงเรียนของเขาระบบการติดตามผลยังเป็นเทคนิคสำหรับความเหมาะสมและความเพียงพอของ โปรแกรมการเรียน การสอน ทั้งขณะที่ยังอยู่ในกระบวนการและภายหลังสิ้นสุดกระบวนการแล้ว ส่วน Schertzer and Stone (อ้างใน จันทนา แสงสุวรรณ, 2522) ได้ให้ความหมายของการติดตามผลไว้ว่า การติดตามผลคือ วิธีการหนึ่งที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือกำหนดว่าบุคคลมีการพัฒนาในหน้าที่การทำงาน

ของเข้าหรือไม่ รวมทั้งการนำไปใช้สำหรับนักเรียน นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วว่า เขาสามารถเรียนรู้ เข้าใจ หรือปรับตัวเข้ากับสภาพการณ์ต่างๆ และมีการพัฒนาหลังสำเร็จการศึกษาหรือไม่ เพียงใด นอกจากนี้ การติดตามผลยังเป็นหนทางหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงความคิดเห็นต่างๆ ของเขา สำหรับ ประเพิ ล สิทธิวงศ์ (2536) กล่าวว่า การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา เป็นการศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาเหล่านั้น ว่าเขาทำงานอะไร ได้ใช้ความรู้ ความสามารถที่ได้รับจากสถาบันของตนมากน้อยเพียงใด ตลอดทั้งมีการติดต่อสถาบันของตนในเรื่องราวต่างๆ อย่างไร อันเป็นการประเมินผลการจัดการเรียน การสอนในสถาบันการศึกษานั้นๆ สถาบันการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ และประสบการณ์เพียงพอในอันที่จะทำงานประสบผลสำเร็จสูงสุด แม้ว่าการเรียนของเขายังได้สิ่งสุดลงแล้วสถาบันการศึกษาต้องรับผิดชอบต่อไป ในฐานะผู้ให้ความช่วยเหลือส่งเสริมผู้สำเร็จการศึกษาเหล่านั้น คุณพ่ ร ฉัตรศุภกุล (2521) กล่าวว่า การบริการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาเป็นบริการที่มุ่งจะประเมินผลที่ดำเนินการไปแล้ว ทั้งนี้ เป็นการตรวจสอบดูว่าบริการที่จัดให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นอย่างดีหรือไม่ ข้อมูลที่ได้รับจากการติดตามผลจะนำไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานแนะนำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ จำเนียร ช่วงโชติ (2532) กล่าวไว้ว่า บริการที่จัดขึ้นเพื่อติดตามผลที่นักเรียนได้รับการแนะนำไปแล้ว ทั้งนักเรียนที่กำลังเรียน นักเรียนที่จะจากโรงเรียน และนักเรียนที่ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน เพื่อตรวจสอบดูผลว่าบริการแนะนำที่ได้จัดทำลงไปแล้วนั้น ได้ผลเพียงใด นักเรียนสามารถช่วยเหลือตนเองได้หรือไม่ นักเรียนที่ออกไปแล้ว มีปัญหาอะไรบ้าง ต้องการช่วยเหลือทางใดบ้าง นอกจากนี้ส่วน สุทธิเลิศอรุณ อ้างในแสวง แสงสิงห์ชัย (2541) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาไว้ว่า เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อศึกษาถึงความสำเร็จ ความล้มเหลว ทัศนคติ ข้อคิดเห็น ความต้องการ และปัญหาของผู้เรียน ทั้งผู้เรียนในปัจจุบัน และผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว ที่ไปศึกษาหรือออกไปประกอบอาชีพและสมเด็จ มุงเมือง (2532) กล่าวว่า การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาเป็นการกระทำเพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับจากที่ได้จัดบริการแนะนำไปแล้ว ทั้งนี้ ทำให้ได้รับทราบสาเหตุ อุปสรรค รวมทั้งข้อดีข้อต่างๆ ที่อาจมีในการดำเนินงาน ตลอดจนแนวทางที่จะทำให้งานแนะนำมีประสิทธิภาพ และเพื่อประโยชน์ในการประเมินผลของการดำเนินงานแนะนำว่ามีสิ่งใดควรปรับปรุงแก้ไข

การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาของมหาวิทยาลัย นับเป็นงานวิจัยที่มีความสำคัญ เป็นงานวิจัยที่มุ่งจะประเมินผลงานที่ได้ดำเนินงานไป รวมทั้งเป็นการตรวจสอบถึงระบบการจัดการเรียน การสอนที่มหาวิทยาลัยได้จัดให้กับนักศึกษานั้น ประสบผลสำเร็จหรือไม่ เพื่อที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังเป็นการทำให้นักศึกษาได้รับผลประโยชน์ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่การปฏิบัติงานด้านวิชาชีพของตนในอนาคตต่อไป

2.2.1 จุดมุ่งหมายในการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา

วัชรี ทรัพย์มี (2523) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนต่อไปหลังจากที่นักเรียนได้รับบริการแนะแนวไปแล้วจะต้องมีการติดตามผลว่า นักเรียนสามารถแก้ปัญหา หรือพัฒนาตนเองได้มากน้อยเพียงใด ถ้ายังประสบปัญหาใดๆ อยู่ จะได้หาทางให้ความช่วยเหลือต่อไป

2. เพื่อเป็นการประเมินผลบริการแนะแนวว่า บริการที่จัดให้แก่นักเรียนนั้นได้ผลมากน้อยเพียงใด โดยปกติจะติดตามผลหลังจากนักเรียนจบจากโรงเรียนไปแล้ว 3 ถึง 4 ปี เพราะเป็นระยะที่นักเรียนได้ศึกษาต่อหรือทำงานและมีความเป็นผู้ใหญ่ขึ้น จะได้ตัดสินใจประเมินสิ่งต่างๆ โดยใช้การไตรตรองอย่างรอบคอบ

3. เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตร เป็นต้นว่าวิชาใดมีประโยชน์แก่นักเรียนในการศึกษาต่อหรือประกอบวิชาชีพ วิชาใดสมควรจะคงไว้ในหลักสูตร ควรจะปรับปรุงการสอนหรือเนื้อหาวิชาใด สุชา จันทร์เอมและสุร้างค์ จันทร์เอม (2520) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการติดตามไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงความต้องในด้านต่างๆ ของนักเรียน
2. เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุง โครงการแนะแนวของหลักสูตรในโรงเรียน
3. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของชุมชนในการผลิตนักศึกษา เพื่อที่จะได้ตรงกับความต้องการของชุมชนต่อไป

4. เพื่อศึกษาดูว่า ผู้สำเร็จออกไปแล้ว ประสบความสำเร็จในการทำงานหรือไม่อย่างใด
5. เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน และชุมชนได้เป็นอย่างดี
6. เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิจัยในการแนะแนวต่อไป

จำเนียร ช่วงโชค (2532) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาไว้ ดังนี้

1. เพื่อทราบข้อสนับสนุน หรือข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาต่างๆ ที่นักเรียนซึ่งออกจากโรงเรียนไปแล้วต้องประสบ

2. เพื่อร่วบรวมข้อมูลต่าง มาใช้ในการประเมินผลการแนะแนว และเพื่อพิจารณาปรับปรุงหลักสูตร และโครงการเรื่องการสอนของโรงเรียนให้ดีขึ้น โดยถือว่าประสบการณ์ของศิษย์เก่าเป็นแนวทาง

3. เพื่อตรวจสอบดูว่า นักเรียนเก่าของโรงเรียนมีความพร้อมในการศึกษาต่อ เพื่อประกอบอาชีพต่างๆ ตามความต้องการในโลกของงานหรืออย่าง

4. เพื่อติดต่อกับนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนไปแล้ว ทั้งหมดเป็นระยะๆ เช่น 1 ปี 3 ปี หรือ 5 ปี สำหรับการให้ความช่วยเหลือต่อไป
5. เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียน นักเรียน และชุมชน
6. เพื่อร่วบรวมข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสในงานอาชีพต่างๆ ที่จะเป็นประโยชน์แก่นักเรียนปัจจุบัน
7. เพื่อทราบความคิดเห็นของนักเรียนเก่า สำหรับนำมาปรับปรุงโครงการต่างๆ ของโรงเรียนให้สอดคล้องความต้องการของนักเรียน
8. เพื่อจัดบริการปฐกษาแก่นักเรียนเก่าของโรงเรียน อันเป็นบริการต่อเนื่อง
9. เพื่อให้ความช่วยเหลือนักเรียนปัจจุบัน เช่น การติดตามผลหลังจากการให้คำปฐกษาการเลือกวิชาเรียน การเลือกศึกษาต่อและอาชีพไปแล้ว
10. เพื่อศึกษาพิจารณาความต้องการของชุมชนและสถาบันการศึกษาในระดับชั้นสูงต่อไป

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภาน (2528) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการติดตามผลไว้ ดังนี้

1. เพื่อทราบถึงสภาพของนักเรียนที่ได้รับการแนะนำไปแล้วว่า ได้ผลดีเพียงใด
2. เพื่อทราบถึงปัญหาที่นักเรียนออกจากโรงเรียนไปแล้ว กำลังประสบอยู่
3. เพื่อหาข้อมูลต่างๆ มาใช้ในการประเมินผลโครงการแนะนำที่ดำเนินการไปแล้ว เพื่อจะได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป
4. เพื่อตรวจสอบดูว่า นักเรียนที่จบการศึกษาออกไปแล้วนั้น มีความพร้อมในการประกอบอาชีพมากน้อยเพียงใด
5. เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
6. เพื่อทราบความคิดเห็นของนักเรียนเก่า เกี่ยวกับเรื่องที่โรงเรียนควรจะปรับปรุงโครงการต่างๆ ในอันที่จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนปัจจุบัน

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2530) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการติดตามผลไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการของนักเรียน
2. เพื่อประเมินโปรแกรมการแนะนำหลักสูตรของโรงเรียน
3. เพื่อร่วบรวมข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับอาชีพ ในอันที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงงานแนะนำและหลักสูตรของโรงเรียน
4. เพื่อศึกษาพิจารณาความต้องการของชุมชน และสถาบันการศึกษาในระดับสูงขึ้นต่อไป
5. เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาใช้สำหรับการวิจัยในด้านงานอาชีพ

6. เพื่อให้ข้อมูลแก่ฝ่ายแนะนำในอันที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการควบคุม และจัดโปรแกรมการอบรมต่างๆ เช่นการฝึกอบรม nokwela

7. เพื่อรับรวมข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสต่างๆ ในงานอาชีพ

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายในการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษานั้น เพื่อเป็นการพัฒนากระบวนการต่างๆ สำหรับการผลิตบัณฑิต ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การวางแผนในการผลิตบัณฑิตและอื่นๆ ที่เป็นปัจจัยที่ช่วยให้ได้บัณฑิตที่เป็นคนดี คนเก่ง สามารถนำความรู้และเทคโนโลยีมาใช้เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นได้ตามนโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพของทรัพยากรัฐมนุษย์ที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ต่อไป

2.2.2 องค์ประกอบของการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา

ส่วน สุทธิอรุณเดิศ (2530) กล่าวไว้ว่า ผู้ที่ทำการติดตามผลควรคำนึงถึง องค์ประกอบที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. จัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อรับผิดชอบ โดยตรง
2. กำหนดวัตถุประสงค์ของการติดตามผลให้ชัดเจนว่า จะติดตามเพื่ออะไร เรื่องใดกลุ่มเป้าหมายคือใคร จะดำเนินการอย่างไร
3. กำหนดวิธีและเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามผลว่า ควรเลือกเครื่องมือชนิดใดจึงจะเหมาะสมที่สุด และบรรลุเป้าหมายที่กำหนดได้
4. ควรมีข้อมูลจากหลายแหล่ง และมีจำนวนมากพอสมควร เช่น ควรเก็บข้อมูลจากนักเรียนปัจจุบัน ศิษย์เก่า และนักเรียนที่ออกกลางคัน และอาจติดตามจากบุคลากรอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้างกับนักเรียน เช่น ผู้ปกครอง คณะครุศาสตร์ และนายจ้าง เป็นต้น
5. ควรประสานงาน หรือขอความช่วยเหลือจากหน่วยงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง อาจารย์และเจ้าหน้าที่ในโรงเรียน และนายจ้าง เป็นต้น
6. เสนอผลงานและสรุปผลที่ได้ไปยังบุคคล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการและครุศาสตร์ คณะกรรมการแนะนำ ครุแนะนำ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และนักเรียน เป็นต้น

2.2.3 วิธีการดำเนินงานในการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา

เพื่อให้การดำเนินงานในการติดตามผลเกิดผลดี สวยงาม สุทธิเลิศอรุณ (2530) ได้เสนอแนวทางการดำเนินงานไว้ ดังนี้

1. จัดตั้งคณะกรรมการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา
 2. เขียนโครงการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อขออนุมัติจากผู้บริหาร
 3. กำหนดกลุ่มที่จะติดตามผล
 4. กำหนดตัวบุคคลที่จะต้องรับผิดชอบในการดำเนินงาน
 5. เตรียมจัดสร้าง หรือจัดทำแบบฟอร์ม หรือเครื่องมืออย่างอื่นที่จะใช้การติดตามผล
 6. กำหนดช่วงเวลาดำเนินการ นับตั้งแต่การส่งแบบสอบถาม การรับแบบสอบถาม คืน การวิเคราะห์ สรุป และผล แล้วนำเสนอผลพร้อมทั้งข้อเสนอแนะ
 7. ส่งแบบสอบถาม หากติดตามผลกลุ่มนักเรียนที่เป็นศิษย์เก่าจะต้องจัดบริการพิเศษแก่ผู้กรอกแบบสอบถามกลับ โดยสอดคล้องที่จ่าหน้าถึงแผนกที่นักผิดชอบ และติดไปรษณียกรให้เรียบร้อย สำหรับใช้ในการส่งแบบสอบถามกลับ และแบบสอบถามควรสร้างแบบให้เข้าใจง่าย ตอบง่าย ไม่เสียเวลา ท้าทายให้เกิดความร่วมมือ และมีจดหมายขอความร่วมมือกำกับไปด้วย
 8. เมื่อนักเรียนส่งแบบสอบถามกลับมาแล้ว รวบรวมและแยกประเภท เช่นที่ไม่สำเร็จการศึกษา กับที่สำเร็จการศึกษา พฤกหลังแยกเป็นพวงไปศึกษาต่อ กับประกอบอาชีพ
 9. ประเมินผลตามวัตถุประสงค์
 10. เสนอรายงานการติดตามผล เสนอแนะวิธีปรับปรุงแก้ไข และแนวทางช่วยเหลือในโอกาสต่อไป
- วีระพงษ์ พูลทวี (2528) ได้กล่าวถึงวิธีติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาไว้ดังนี้-
1. สำรวจดูว่า ผู้สำเร็จการศึกษาไปทำงานที่ไหนบ้าง
 2. ศึกษาแนวโน้มของงาน อาชีพในปัจจุบัน
 3. เชิญผู้สำเร็จการศึกษามารอเรียนเป็นครั้งคราว เพื่อการอภิปราย
 4. สัมภาษณ์ศิษย์เก่าที่ต้องการติดตามผลโดยตรง หรือสัมภาษณ์จากบุคคลที่รู้จักศิษย์เก่า
 5. ศึกษาผลการเรียนของผู้เรียนที่สัมพันธ์กับการจัดสภาพการเรียน การจัดชั้น หรือของกลุ่มผู้เรียน ตลอดจนการประกอบอาชีพของผู้เรียน
 6. ออกรูปแบบสอบถามให้กรอก

2.2.4 ประโยชน์ของการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา

ส่วน สุทธิเลิศอรุณ (2530) กล่าวถึงประโยชน์ของการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาไว้ ดังนี้

1. ใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไขหลักสูตร
2. ใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงโครงการและแนว
3. ทำให้ทราบความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน และความจำเป็นก่อนหลังที่นักเรียนสมควรได้รับความช่วยเหลือ
4. ใช้เป็นข้อมูลในการติดตามนักเรียนรายบุคคล และกลุ่มที่ได้คัดเลือก
5. ใช้เป็นข้อมูลในการให้ข้อมูลนักเรียน
6. ใช้เป็นข้อมูลสำหรับครุภารย์ จะได้เห็นความสำคัญของการจัดประสบการณ์ที่ให้แก่นักเรียน ซึ่งจะมีผลต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของนักเรียน

การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา จะเห็นได้ว่า เป็นการเก็บข้อมูลที่ทำให้ทราบถึงที่นักศึกษาได้รับจากการเรียนการสอนว่า มีประโยชน์และเกิดผลดีมากน้อยเพียงใด และนำมาพิจารณาปรับปรุงการเรียนการสอน รวมทั้งเป็นการประเมินผลความก้าวหน้าและสถานะของนักศึกษา ในการประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อ นอกจากนี้ ยังเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาปรับปรุงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรของคณะต่อไป

2.3 ระบบและกลไกประกันคุณภาพคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

เพื่อให้การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏธรีรัมย์ ปีการศึกษา 2553 มีผลการดำเนินงานสอดคล้องกับแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสามารถรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และการประเมินผลการปฏิบัติราชการ จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) มหาวิทยาลัยจึงพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน โดยนำกรอบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ. ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 9 องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ 23 ตัวบ่งชี้ มาเป็นหลักนอกจากนี้ยังพิจารณาถึงความสอดคล้องสัมพันธ์กับมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาของ สมศ. รอบที่ 3 สำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่วางแผนอยู่ในกลุ่ม ข(2) ซึ่งมี 6 มาตรฐาน 23 ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของ ก.พ.ร. ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ซึ่งประเมิน 4 มิติ 27 ตัวบ่งชี้วัดย่อย (เฉพาะบางตัวชี้วัด) มาประยุกต์เป็นตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย จากข้อมูลที่มีถึง

ปัจจุบันงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏธรีรัมย์ได้พัฒนาตัวบ่งชี้โดยการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ของ สกอ. จำนวน 23 ตัว ตัวบ่งชี้ของ สมศ. ที่ขัดเจนแล้ว 18 ตัว ตัวชี้วัดของ ก.พ.ร. ที่ขัดเจน 19 ตัว จัดทำเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย รวม 47 ตัว และมอบหมายให้คณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรมจำนวน 41 ตัว เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการกำกับและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ที่ขัดเจน สอดคล้องกับกรอบแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานเกี่ยวกับการศึกษา ระดับอุดมศึกษาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สามอย่าง มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ซึ่งการประเมินคุณภาพภายใน เน้นการพัฒนาคุณภาพ พัฒนาระบบการประกันคุณภาพ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา ตามองค์ประกอบและมาตรฐานคุณภาพในด้านปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) ซึ่งมหาวิทยาลัยได้นำกรอบโครงสร้างดังกล่าวมาพัฒนา เป็นระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธรีรัมย์ และคณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรมก็ดำเนินการตัวชี้วัดดังกล่าว คือ 10 องค์ประกอบ และ ตัวบ่งชี้ 41 ตัวบ่งชี้

ตาราง 2.1 สรุปผลการประเมินคุณภาพภายในประจำปีการศึกษา 2553 คณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรมตามเกณฑ์ สกอ.และ สมศ

องค์ประกอบที่	คะแนนที่ได้	ผลการประเมิน
1. ปรัชญา บัน្តี ran วัตถุประสงค์ และแผนกัด��นงาน	4.33	ดี
2. การเรียนการสอน	2.83	พอใช้
3. กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา	4	ดี
4. การวิจัย	3	พอใช้
5. การบริการวิชาการแก่สังคม	3	พอใช้
6. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.5	พอใช้
7. การบริหารและการจัดการ	3.5	พอใช้
8. การเงินและงบประมาณ	5	ดีมาก
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	4	ดี
10. องค์ประกอบตามนโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 D”	4	ดี
รวม 10 องค์ประกอบ	3.716	ดี

(รายงานการประเมินตนเอง คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม,2554)

**ตาราง 2.2 เปรียบเทียบผลการดำเนินงานการประเมินตนเอง คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ในรอบ
ปีการศึกษา 2551 ปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553**

องค์ประกอบที่	ปีการศึกษา		
	2551	2552	2553
	คะแนนที่ได้	คะแนนที่ได้	คะแนนที่ได้
1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินงาน	1.50	1.50	4.33
2. การเรียนการสอน	1.71	2.00	2.83
3. กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา	2.33	2.00	4
4. การวิจัย	2.17	2.00	3
5. การบริการวิชาการแก่สังคม	1.67	1.40	3
6. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.00	3.00	3.5
7. การบริหารและการจัดการ	2.00	1.66	3.33
8. การเงินและงบประมาณ	2.33	2.00	5
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	1.67	2.33	3.5
10. องค์ประกอบตามนโยบายรัฐบาล “สถานศึกษา 3 ดี”	ยังไม่มี นโยบาย	2.50	4
รวม 10 องค์ประกอบ	2.04	1.88	3.716

(รายงานการประเมินตนเอง คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม, 2554)

จากตารางเปรียบเทียบผลการดำเนินงานการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2551 ปี การศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 สรุปได้ว่า มีพัฒนาการเพิ่มขึ้น

องค์ประกอบที่มีการพัฒนาอย่างชัดเจน ได้แก่

1. องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา
2. องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ
3. องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

องค์ประกอบที่ต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน ได้แก่

1. องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน
2. องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม
3. องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธีระ ทองยี่สุ่น (2530) ได้ติดตามผลการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมศาสตร์ ศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2521 ถึง 2528 ในทัศนะของตนเองและผู้บริหาร จำนวนมหาบัณฑิต 151 คน และผู้บริหารของมหาบัณฑิต 151 คน รวมทั้งสิ้น 302 คน โดยสอบถาม จำกัดมหาบัณฑิตและผู้บริหาร พบร่วมกัน ยังพบว่ามหาบัณฑิตได้ทำงานตรงกับวิชาเอกที่จบ และมี ตำแหน่งหน้าที่การทำงานสูงขึ้นหลังจากปริญญาโทแล้ว สำหรับในเรื่องปัญหา อุปสรรคในการ ปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตในการปฏิบัติงานนั้น เกี่ยวกับความรับผิดชอบมากเกินไป ขาด ความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ผู้ร่วมงานไม่ให้ความร่วมมือ มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาด้านทฤษฎีและ ด้านปฏิบัติน้อยเกินไป ดังนั้น มหาบัณฑิตจึงเสนอให้มีการปรับปรุงหลักสูตร ห้องสมุดควรจัดให้มี เอกสารทันสมัยมากขึ้น และมหาวิทยาลัยควรจัดประชุมสัมมนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการให้ มากขึ้น

รัตนา สารคร และคณะ (2539) ติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี การศึกษา 2533 จำนวน 1,635 คน พบร่วมกัน ลักษณะการทำงานของบัณฑิตส่วนใหญ่มีงานทำ ร้อยละ 85.62 ศึกษาต่อร้อยละ 7.10 และว่างงาน ร้อยละ 5.45 ได้รับเงินเดือน ระหว่าง 5,001 – 7,000 บาท ร้อยละ 36.29 เฉพาะกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีรายได้มากกว่า 7,000 บาท ร้อยละ 72.31 การกระจายของบัณฑิตพบว่า ส่วนใหญ่ทำงานเอกชน ร้อยละ 60.30 ทำงานราชการ ร้อยละ 28.30 รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 4.60 โดยกระจายอยู่ในภาคต่างๆ ดังนี้ ภาคเหนือ ร้อยละ 42.28 กรุงเทพมหานคร ร้อยละ 29.36 ภาคกลาง ร้อยละ 17.79

กองแผนงาน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2535) ปัญหาในการนำความรู้ไปใช้ของบัณฑิต พบร่วมกัน บัณฑิตส่วนใหญ่นำความรู้ในกลุ่มวิชาชีพ กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาเอก ไปใช้ได้ ในระดับมาก สำหรับความรู้ในการนำกลุ่มวิทยาศาสตร์และคอมพิวเตอร์ กลุ่มสังคมศาสตร์ กลุ่มมนุษยศาสตร์ และทักษะจากการฝึกงานไปใช้ได้ในระดับปานกลาง ปัญหาของบัณฑิต คือ ไม่สามารถ ประยุกต์ใช้ความรู้กับงานที่ทำและการปรับตัวให้เข้ากับระบบงาน ผู้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน ร้อยละ 4.90 อื่นๆ และไม่ระบุ ร้อยละ 1.00 โดยบัณฑิตส่วนใหญ่ได้เงินเดือนตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป นอกจากนี้ บัณฑิตยังได้ระบุถึงสาเหตุของความไม่พอใจงานที่ทำตามลำดับดังนี้ ค่าตอบแทน ร้อยละ 37.50 ระบบงาน ร้อยละ 21.90 ไม่ได้ใช้ความรู้ ร้อยละ 12.40 ความก้าวหน้า ร้อยละ 9.50 ความ มั่นคง ร้อยละ 6.70 ผู้ร่วมงาน ร้อยละ 6.20 และอื่นๆ 9.50

เรไร ธรรมวิจิตรกุล (2536) ได้ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพายัพ เชียงใหม่ ระหว่างปีการศึกษา 2531-2533 ที่ปฏิบัติงานอยู่ใน นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน พบร่วมกัน หัวหน้างานมีความคิดเห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษามี

ความสามารถในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน คือ ความสามารถทางวิชาการ ด้านเทคนิคทักษะและวิธีปฏิบัติงาน ด้านบุคลิกภาพและคุณลักษณะส่วนตัว และด้านทัศนคติต่ออาชีพ พบว่าอยู่ในระดับดีทุกด้าน ส่วนผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่า ผลการจัดการศึกษาของวิทยาเขต เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน โดยส่วนรวม มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน จะพบว่าด้านเนื้อหาวิชาที่นำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาจากวิทยาเขต เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานมีความเหมาะสมในระดับมาก แต่ด้านการจัดการศึกษาภาคปฏิบัติ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ปัญนันท์ สายัณห์ปทุม สุพิชฌาย์ ชำนาญชัยศรี และประเพรรณ โสดา (2552) คุณลักษณะของบัณฑิตที่ประสงค์ต่อการมีงานทำของบัณฑิตทั้งภาคปกติและภาค กศ.บป. ปีการศึกษา 2550-2551 มหาวิทยาลัยราชภัฏธีรัมย์โดยภาพรวม ทั้ง 19 คุณลักษณะอยู่ในระดับมาก ที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายคุณลักษณะ พบว่า ความขยัน สูงงานและอดทน ไม่ย่นย่อ อยู่ในระดับมาก ที่สุด ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ อยู่ในระดับมากที่สุดและมาก เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความขยัน สูงงานและอดทน ไม่ย่นย่อ ความรับผิดชอบ การตระหนักรู้ ความอ่อนน้อมถ่อมตน มนุษยสัมพันธ์และมีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน ความมีระเบียบวินัย ความเอื้ออาทรต่อเพื่อนร่วมงาน ความรักเพื่อนมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ความซื่อสัตย์ ความคิดสร้างสรรค์ ความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าทำ ความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ความเป็นผู้รู้ ใฝรรู้และสามารถแสวงหาความรู้ ความรู้ลึกซึ้งในสาขาวิชานี้ ความสามารถในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เชิงเหตุผล ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ และความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร ตามลำดับ

การติดตามผลบัณฑิต เป็นการช่วยให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับภาวะการณ์มีงานทำและสภาพการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาจากคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏธีรัมย์ โดยรวมไปจนถึงการนำความรู้ ความสามารถไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานของบัณฑิต โดยแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏธีรัมย์ ได้กำหนดให้มีการศึกษาความต้องการ ตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพต่อไป